

Esti séta egy veteránnal

2014 június 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A szabadságot, amit t?lünk elloptak, megkapta a mai tizen-huszonéves nemzedék, de ennek már más az íze. Túlságosan multis.

A minap az évfordulós ünnepségeken egy veterán angol úr ejt?erny?vel szállt le a normandiai partoknál, ugyanott,

ahol hetven esztendeje, még fiatalon a partraszálláskor. Egy másik veterán pedig - gondos el?készületek után - megszökött az öregotthonból, hogy személyesen vegyen részt és sok száz megjelent társával együtt lehessen a megemlékezéseken. Boldog és szerencsés emberek, megélték és akarták, hogy ott lehessenek.

Id?sebb George Bush nem volt ott, mint ahogy hetven éve sem, ? a világháborúban a dél-ázsiai tengereken szolgált. De hogy kilencven éves lett, népes családja el?tt ? is végrehajtott egy kétezer méteres ejt?erny?s ugrást. A sikeres landoláskor a család megkönnyebbült, Isten éltesse.

Mi itthon, D-nap híján a meggyilkolt mártír miniszterelnökünkre, Nagy Imrére emlékeztünk.

Az volt a rendszerváltás kezdete, meg még valami. Most, hogy kilencven éves lett az egykori amerikai elnök és benne volt a hírekben, eszembe jutott.

Kedves George, kezdjük a filmekkel. El tudod-e képzelni, milyen volt a Móricz Zsigmond körtér 1969-ben? Szürke, koszos és reménytelen, mint az egész szocializmus. És mi, magyar fiatalok ezen a színtelen és reménytelen téren mentünk a Bartók moziba és jöttek az álmok, a vágyak, a csodák. Az Eper és vér, a Zabriskie Point, a Szelíd motorosok és a többiek. Színek, hangok, vágyak és mindenekfölött a szabadság. Mert akkor úgy hittük, hogy ez a szabadság. Olyan hatással volt mindenkire, hogy évtizedekig er?t és remény adott.

De aztán az évtizedek múltak, a körtér tíz évig építési terület volt, most már legalább nem koszos és nem annyira reménytelen, bár a Bartók mozi megsz?nt. De komoly filmek sincsenek már, George, mert amit mostanában adtok, az már csak bóvli.

A szabadságot, amit t?lünk elloptak, megkapta a mai tizen-huszonéves nemzedék, de ennek már más az íze. Túlságosan multis.

Tudod, George, minket anno Gy?r el?tt - ez egy város Nyugat felé - kétszer is igazoltattak a vonaton a civilek, ha Pannonhalmára mentünk, abba az apátságba, ami négyszer olyan id?s, mint a Te országod. Négyszer, George, négyszer.

Aztán beszélnem kell egy fantasztikus pillanatról, amikor Budapesten felejthetetlent produkáltál. Tudod, mi másképp n?ttünk fel, Brezsnyevekhez és Honeckerekhez voltunk szokva, mondhatnám tudományosan, hogy szocializálódva, jó, néha egy Kohl, egy iráni sah, de inkább Todor Zsivkov, meg Gustav Husák.

Aztán egyszer csak, hogy, hogy nem, Budapesten landolt az Air Force One, mi meg csak ámultunk. Négy évtized bilincsei után hihetetlen eufória volt a Kossuth téren az orkánszer? szél és a zuhogó es? ellenére, amikor széttépted az el?re megírt szöveget, es?kabátodat egy hölgynek adtad és rögtönzött beszédet mondtál szívb?l és hittel. Azt hittük akkor és ott, hogy itt a szabadság. Azt hittük, ez az igazság pillanata, es?ben és szélben. Szívb?l és hittel. És hidd el, nagyon hittünk ebben.

Aztán teltek az évek és ezzel is úgy jártunk, George, mint a filmjeitekkel. Ma már ez is bóvli.

A Nagy Imre-temetés is felvet néhány kérdést ennyi id? múltán. Tudod (nem tudod), a kommunista Nagy Imrét a kommunisták akasztották fel, aztán a kommunisták rehabilitálták. Valahogy ilyen a mi történelmünk. Persze mondhatnád, hogy Lincoln meg Kennedy, de ?ket sötét er?k gyilkolták meg, azóta is nem egészen tisztázott okokból, de nálunk már szegény Batthyány, els? miniszterelnökünk is a bitófán végezte. Valahogy ilyen a mi történelmünk.

De ez régen volt, George és most már nem is feszélyezem magam annyira, bár egy amerikai elnökkel viszonylag ritkán társalog az ember.

Szóval azt hittük, George, hogy elhoztad a szabadságot. De bármennyire is leny?göz? voltál a Kossuth téri szélben, nem hoztad el. S?t. Bejött a globalizmus, nem tudom, tudtál-e róla, iparágakat sz?ntetett meg a könyörtelen trend, százezrek veszették el munkahelyeiket. A fizetések, a nyugdíjak pedig ma éppoly arányúak a nagy Nyugathoz képest, mint a rendszerváltás el?tt. Szóval George, mi még most is másodosztályúak vagyunk.

Az utóbbi években próbálunk talpra állni, de az akkori gazdasági mélyütés sebei még nem forrtak be. Ezt már persze nem tudhatod, derék veterán, tolószékes ejt?erny?s.

Hej, ha még egyszer ott lehetnék, George, a Kossuth téren, mint akkor, az es?t és az orkánt se bánnám. Bár ezt az egészet, úgy t?nik, elfújta a szél.
(szék) - gondola.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló